

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ozi mozenők
az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilvántérők.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a
lap szellemi részét illető minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

Fújják a Sofárt!

A zsidó szent kürt hangjai szólnak innét is, onnét is, hirdetik a kormány szabad elvűségét, dicsőségét, hatalmát, s átkozva — kötelességszerűleg — mind azt, a mi ellenzéki, s különösen mindazokat, kik a mellett hogy ellenzékiek, még antisemiták is!

A kormánypart egyik hőse Ivánka Imre ur, a szabadiak által képviselőnek megválasztván, beszédet tartott s ebben megemlékezett mindarról, mit a jövő országgyűlés feladatának kíván tekinteni; hát igaz, hogy beszédében teljesen elfelejtette mindazt csak meg is említeni, a mi hazánk jólétének előmozdítására csak távolról is szolgálhatna, annál jobban emlegette azonban hogy kell semmivé tenni a szólás szabadságot, sőt széles jókedvében annyira ment, hogy a — szerinte — racionálisan gondolkodó képviselőket kitilthatja elnök az országgyűlésből: magától értetődően hogy kormányparti felfogás szerint rankonzátlankodó csak ellenzéki képviselő lehet. No de hát oly bolondgombák nem ártnak senkinek és semmit; sőt használnak annyiban hogy komoly időkben okot szolgáltatnak a miért a szegény ember is nevet het legalább — ingyért: mert hogy ily dolgokat komolyan lehessen venni, ahhoz ma még nincs elég bolond ember Magyarországon.

Alighogy elhangzott e furcsa riadó előáll a zsidó „Nemzet” kozmás szagu „kitűnősége”. Hát ennek az urnak meg nincs más baja minthogy Nyiregyházan a zsidó sakterokat csak felmentették s egyuttal meg nem tették őket Excellenciás urnaknak természetesen illő sallariummal; a Zala és Somogy megyei ablakbeverőket pedig csak a k insurgeneknek deklarálta a bíróság csak nehány évi börtönt akar szenvedtetni velők, a helyett hogy kerékbetörték avagy máglyán megégették volna a sakterkés nagyobb dicsőségére. És mig Ivánka ur az országgyűlés „megrendszabályozását” hirdeti, addig a „kitűnőség” recipéje szerint: „az antisemitismust meg kell támadni mindjárt, s le kell verni mindjárt, s le kell verni, feltétlenül, ott a hol mutatkozik, mert hát a zsidó a nemzetnek egyik legfontosabb osztálya, mely tényleg a magyar kereskedelemnek a magyar iparnak az ország összes forgalmának kizárólagos képviselője.

Ugyan ugye?! hát nem gonoszabb a legbutább népámitó üzelmeinél annak működése, aki daczára hogy be látja, miként a zsidó kezébe kaparította az ország összes forgalmát, leszorította a kereszténységet a kereskedelem az ipar teréről, e helytelenségnek az államokat fentartó súlygyen ezen halatlan mérvű megháborításának nemcsak korlátokat szabni nem akar, sőt annak állandósításán dolgozik?

Sok csapás érte már az országot, de annyira még sem jutott, hogy ily kitűnőségek szükségesü zsidó fanatizmusa, visszautasítás nélkül hirdethesse, miként ez a gyönyörtületes állapot a magyar állam alapját képezi.

A nagyhangu szavak ideje lejárt, ma már nehéz elbolondítani valakit azzal, hogy „az osztályok békéje, a haza nyugalma, az emberiség ügye, a nemzet reputációja a jelen követelménye azért folytatni kell e kérdések szabad elvű szellemben megkezdett megoldását” mert megkérdézik ám, valjon az

osztályok békéje, a haza nyugalma attól feltételeztetik e, hogy a jött-ment, csalásból élő, gazságon meghízott handlé, szabadon garázdálkodhassék s pusztítsa ki a régi porták s Curiák lakóit egyaránt, valjon e nemzetnek — mely annyiszor megvédte nemesek a maga, de fél világ szabadságát vitéz, bátor, hatalmas ellenség ellen — reputációja attól függ e, ha hajlandó nyugodtan vérébe oltatni a bibliai nyavalyát, ha idomul e Izrael nemzetségének talmud moraljához? Ismerik mamár azt a fennen hirdetett szabad elvűséget, mely természetesen rendén levőnek tartja, midőn a zsidó pénzen vásárolja a szavazókat, midőn fennen hirdeti, hogy eljárásában kizárólag zsidó érdekek vezet; de reá hazudja a keresztény papra, hogy elkárhóztassa miként keresztény híveit óva inti a zsidótól. Ismerik azt a szabad elvűséget, melynek biblijája a zsidó csapszéke elibe helyezi a keresztény templomának, a zsidó pálinka keverőt a keresztény papjának. Ismerik ma már, s azért a zsidó „nemzet” urai jogrende vonaglasi stadiumába jutott, s a haláltól nem fogja megmenteni még Trefort miniszter ur sem, a ki harmadiknak állott be a szövetségbe s fényes beszéddel igyekezett Pozsony koronázási városból port hinteni a magyar közönség szemébe.

Legelől profetiával áll elő a miniszter ur s hirdeti hogy ha az ellenzék jutna kormányra fiascot csinálna. Csak hogy megtanulták ám már Magyarországon, miként államférfiainknak a kormányon csak az engedelmisségben és az idegen majmolásban voltak sikerük, s így ha az ellenzék ebben csinálna fiascot, még nem is volna valami nagy baj.

Tanítást adott ezután a jó pozsonyiaknak, hogy mi voltaképpen az a miniszter és köszönetet mondott amiért tőle programot nem kívántak, e szerénységet azonnal meg is jutalmazta hallgatóinak értésükre adván hogy ő harmadik egyetem felállításának szükségét látja, ugy mellékesen ebből akár kimagyarázhatták azt is, hogy Pozsonyban.

Elmondva hogy országunk szegény, mert földmives ország vagyunk, azért minden socialis eszközt fel kell használnunk iparunk emelésére. — De hát hogy fér ezzel össze, hogy fenn kell tartanunk a közös vámterületet, meg a zsidó omnipotentiát, mely mellett tudvalevőleg magyar iparnak keletkezni is lehetetlen. Vigasztalásul elmondotta azt is, hogy nem igaz mintha az adó nagy volna Magyarországon. Meglehet a miniszter fizetéséből nem néhez kifizetni az adót, de erősen kétségbe vonjuk, hogy Trefort ur földbirtoke korában ily vallomásokot tett volna!

De hát hagyján! csak nem lehet a minisztertől azt követelni, hogy kiáljon a forumra s elkezdje bizonyítani a kormány gyalázatos gazdálkodását, kép telenségét.

Hanem a mit megkövetelni lehet, a mit megkövetelni kell az, hogy óvakodjék elárulni, miként a legfontosabb kérdések lényege teljesen ismeretlen előtte, és azokból csak éppen annyit tud, a mennyit valamelyik zsidó firkonz kerületéből ellesett; már pedig Trefort ur oly vastag tudatlanságot árul el, midőn az antisemitismus-

ról azt mondja: „az forradalom és socialismus, tulajdonképen communismus mely kezdődik a Herskon s Itzigen és megy Eszterházy hercekgig vagy Magyarország primásáig” — hogy egyszerre beláttuk beszéde azon részének igazságát, miként iskolánk 48 előtt — tehát akkor mikor a miniszter ur kénytelen kellett olvasgatott nemesek zsidó újságot — nagyon szerények voltak; — ezért a logika sem valami erős oldala a miniszter urnak; azt mondja: a zsidók maguk legtöbbet tehetnek az antisemitismus ellen, ha szokásaikat leteszik, ha földmivelők, iparosokká válnak, ha a középosztályukat állásaikból nem szorítják ki; — és még is kárhóztatja az antisemitákat, kik a zsidókat minderre nem csak kérni, hanem kényszeríteni is akarják. Az antisemitismus más eszközt, mint törvényeset nem ismer, s miután Trefort ur által sem tagadott zsidókérdés fel van vetve, hisztek hogy az törvényes uton meg is fog oldatni; miután azonban e kérdés megoldását feltartatni nem lehet többé, csakis Trefort ur és társai lehetnének okai, ha a megoldás modalitásait a nyers többség lenne kénytelen elhatározni.

Emlegetett még culturharcot is, nyugodt lehet a miniszter ur nem ijesztett meg senkit sem, különösen azon milliókat nem, kiket a legcsekélyebb mennyiségben szemben fogja találni.

Különbben a miniszter ur nagyon közel jár azon időhöz, midőn a második gyermekésg jelentkeznek, mint mondják e jelenség némelyeknél kellenél korábban mutatkozik.

Minek tulajdonítsuk hát, hogy a miniszter ur majdnem tul tett társain? Oly nagyon harsogtatta a Sofárt.

Mi keresztények vagyunk, megbo csájtunk neki!

Egy nyilatkozatot vettünk szerdán este lapunk szerkesztője, Szalay Károly ur távollétében Körmendy Sándor urtól, melynek közlését tőlünk „igényli”. A nyilatkozat vonatkozik lapunk 20-iki számának a csurgói képviselőválasztásról hozott tudósítására.

Nem tartjuk a nyilatkozatot oly közérdekűnek, hogy egész terjedelmében közölhetnénk, részben azért, mert olvasóink arra, vajjon Körmendy ur mit tart az általunk vallott politikai elvekről, nem kíváncsiak — igaz, nem is okulásnak belőle semmit; másrészt pedig Körmendy ur igen röviden is megírhatta volna abbeli önvédekezését, hogy Csurgón őt nem a zsidók használták eszközzel s ő ott kerteskedés közben Szalay magán jelleme ellen nem szórt piszkos rágalmakat: ez esetben talán egyszerűen tudomásul vennénk a nyilatkozatot, sőt közölnék is. Ámde nem érzünk rá hivatást, hogy Körmendy ur saját maga által elsorolt érdemeinek lapunkban hasábszám adjunk helyt, mikor annak vége különben is arra akar kimenni, hogy Körmendy ur, mint valódi nagy lelkű hazafi nem hívek hiányában, hanem csak azért lépett viszsza, mert interduos litigantese — a kormánypart győzhetett volna.

Ha Körmendy ur nyilatkozatában ez a példátlan historicum falsum benne nem volna, bizony rá sem hederiténék, — mert nekünk, kik Csurgón és mindenütt pártunk mellett a legbecsületesebb fegyverekkel küzdöttünk, kik tisztességes ellenfeleinket becsülni megszoktuk, az általunk mindenkor figyelembe tartott irodalmi és társadalmi tisztesség sem parancsolja, hogy Körmendy urnak lapunkat szolgálatára keszen tartsuk, s ő, ki Szalay Károlyval, lapunk szerkesztőjével szemben tisztességtelen magaviseletet tanusított, tőlünk nem „igényelhet” semmit.

Mivel azonban a 20-iki számban megjelent választási tudósítást én, alulírtot irtam, s így az azokban foglaltakért a kizárólagos felelőséget is én akarom viselni, kijelentem, hogy a csurgói kerület mindazon községekben, melyekben Körmendy ur járt, szavahihető polgároktól, kabátos emberektől hallottam, hogy

Körmendy ur igenis mást alig beszélt, mint csupán Szalay magán jelleméről költött rágalmakat.

A hallgatóságtöbb helyen megbotránkozásának kifejezést is adott vele szemtől szemben; száz és száz tisztességes polgár egyhangu állítását pedig többre kell becsülnöm, mint Körmendy ur mosakodó nyilatkozatának magadásait, melyeket ma már indokol az is, hogy Körmendy ur, ki választás előtt oly nagy garral irta Szalaynak: „fellépésemet a választás eredménye igazolni fogja”, megbukott, megbukott ugy, hogy a vele együtt bukott kormánypart is hirlapilag hirdeti, miként Körmendy urnak számbavehető pártja nem is volt.

Ezzel azt hiszem, elég világosan megmondtam, s mégis ismétlem, hogy Körmendy ur kortes utjában igenis rágalmazta Szalayt, tisztességtelen fegyvereket használt, az pedig mintha ő képes lett volna jelöltségének fentartása mellett Szalayt megbuktatni a kormánypart javára, egyszerűen nem igaz: ezzel bizony Körmendy ur magát se Tisza Kálmán előtt nem teheti fontosabbá, se önzetlen, elvhű hazafi szemében elő nem állhat.

Hogy az „izraeliták” csakugyan szedtek pénzt Körmendy ur jelöltségének támogatására, ezt oly egyéntől hallottam, kinek szavaiban nincs jogom kételkedni; két tisztességes ember előtt kész vagyok forrássomat megnevezni. Ugyanezt hallottam más-más őszegnek említéssel még más két tisztességes ur embertől is.

Ugy hiszem ez elég annak a viszonynak igazolására, mely Körmendy ur jelöltsége és a zsidók közt fenállott, s ha ehez hozzá tesszem azon köztudomású tényt is, hogy Körmendy ur és Inkey István ur részére ugyanazon egyének korteskedtek Csurgón, mindig annak a nevével lépve fel, kiét bevenni a nép nagyobb hajlandóságát mutatott: akkor annak is elég világos kifejezését adtam, vajjon minő magasra kell becsülni az oly 48-as elvhűséget, mely egy másik függetlenség jelölt ellen kézi a kormányparttal szövetekezni: de miután a dolog hiába esett, kész eltagadni mindazt, mit száz és száz tisztességes ember bizonyít.

Sajnáltnám, ha Körmendy ur esetleges férhetlensége miatt a Népjog t. olvasóit ily dolgokról beszerzett bizonyítványok közlésével kellene megfosztanom sokkal közérdekűbb dolgok olvasásától.

Csander János.

Hogy áll a világ?

Itthon. A választások befejeztettek. Számszerint a megválasztott képviselők közül: 231 kormányparti, 63 mérsékelt ellenzéki, 87 függetlenségi, 10 pártokivüli, 16 pedig nemzeti-ségi; a pártok keretein belül van 22 képviselő a ki határozott, nyilt zsidó ellenes is. Pótválasztás 6 kerületben történik. A pártok ezen kintüntetett állása azonban nem egészen helyes, a mennyiben némely kevesebb ismert képviselő pártállása csak az országgyűlés megnyitása után fog biztosan kitünni. A kormánypart számszerinti többsége azonban kétségtelen, de ezzel tömörebb ellenzék áll szemközt mint a mult választás alkalmával.

Horvátországban a tartomány gyűlés egyre a legnagyobb rankonzátlankodások színhelye, látni való hogy a horvátoknak nyújtott fehér lap hova vezeti őket otthon is.

Külföldön. Legnagyobb s megdöbbentőbb esemény Toulonban Franciaországban jelentkező cholera; a kormányok erélyes rendszabályokat alkalmaznak tovább terjedése ellen, így remélhető hogy Európa ezuttal e csapástól megmenekül.

Szapuló.

Tisza Kálmán, a nagy tryumphator megtartja bevonulását meghódított tartományába — Kaposvárra.

Lesz nagy pompa, melynek fényét Kalvin puritán utódai történeti vastag nyakának a diadalszékér jármába való alázkodása, a sakterhad Dávid-tánczának deliriuma és az egykor barbár balpárti város önkéntes rabslógáinak „Ave Caesar” kiáltása fogják megadni.

A tryumphator meg lesz elégedve, az alázasatos udvarlókat lefogja nézni titokban pedig maga fog alázasatos udvarolni a jobuseus rabslógakereskedőknek. Meg lesz elégedve a rabbinus is, ki bizonyára nem fogja elmulasztani a kedvező alkalmat, hogy a debreczeni pápával is komázson egy kisse, mert erre már rászoktatták a pápista érsekek s ha

korteseket, kik 3 évvel előbb dühös balpárti fő-fő kortések valának. Ezért teszi ezt, ezért ragadja őt a boszu undok személyeskedésre. Igazán furcsa Sas ez! nem az ég felé törekszik, hanem mélyen a pocsolókban turkál.

Azt mondja az a nagy Sas a balpártira: maholnap ki kell találni egy rengeteg tisztító rostát, behányani a tisztelt választó polgárokat s csak s javát érezteni az urnához, a konkolyt tüzebe dobni. Szegény sasocska! Ezt is valami mint Noéről írják, disztelen állapotban irhatta ám; azt hiszem, hogy az a rosta a mostani választásnál a zsidó pártnál hamar tönkre jut, ha azt a sok alját keresztül kellett volna rostálni.

Ilyenekkel akarja pártjától a szegényt elhárítani, hogy a másikra tolja?

Nem tudom, mit gondolt a »Lengyeltóti« szerkesztője hogy ily iratot a mulattató rovatba vett fel. Ha ilyenekkel mulattatja a közönséget, akkor nem igen éri el kitűzött célját, s majd az egészéből az lesz, hogy egyedül kényszerül mulatni az ilyen gorombaságokon. Ne nézzen mindenkit olyannak, mintha aljas személyeskedés mulattatná. Ez csak szegény a szerkesztő urra, hogy okosabb gondolatokkal nem tudja telíteni lapját.

Ime ezek azok a vakmerőségek, melyek szűnni nem akarnak s épen azért kényszerítettek tollat ragadni, noha a választás már rég elmúlt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Miért nem tart a zsidó kutyát? X faluban sok tolvajlás történt, János gazda biztatta szomszédját Izigit, hogy szerezzen kutyát pusztá udvarára jobban ovakodhatik ennek lármájára a tolvajoktól, Izig azonban keservesen ekként felel: Minek nekem a khotya; az csak pharasztnak való; a pharasztnak kihiné az ajtón ha khotyája ugat, de én a phaplan alá bujom magamat. Hát mhinék nekem a khotya?

Miért károg a varju? A mult napokban kimentem a természet templomába, hol minden falevél és fűszál, virág a mindennek alkotó urát hirdeti, hogy ott szíve hű érzetét, szeretet hazám boldogságért mondjam el Istenemhez. Egyszer egy fekete varju röbdösöt körül fejem fölött, szóba

eredtem vele. Oh te fekete gyász színű varju mit károgsz felettem mindig? mit érthetek hangjaiból? Kár. A nemzetem terhes élete? Kár. Hogy szabadok nem lehetünk? Az aradi vértanuk halála? Kár. Ha a függetlenségipárt vesztes lesz? Kár. Ha a kormányipárt győzedelmes lesz? Kár. Ha a zsidók hazánkban tovább uralkodnak? Kár, kár, kár! Ezzel tova elszált s még csak halgathattam mindig azt zokogta, kár! kár! kár! Így győzöttem meg azon mért károg a varju? Közli: Vasvári Kovács György 48-as régi honvéd.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Kaposvári piaci árak.

— június hó 17. —

Buza	9 frt —
Rozs	7 frt 50
Kukoricza	6 frt —
Árpa	7 frt —
Zab	6 frt —
Hajdina	7 frt —
Métermázsánként.	

Szerkesztői üzenetek.

L. K. B. Igen.
A. J. Személyeskedés nem a mi kenyérünk, ámbár kár volt annak történni a mi történet, s bizonyos, hogy barátunknak nem tekinthetjük a ki ellenségünk, s ennek következtében ha meg tennék is — a mit nem teszünk — senki se vehetne szemünkre semmit.
Tisztelt levelezőinket kérjük szíveskedjék az aratás eredményéről s a gabona árakról is értesíteni.

Szerkesztésért felelős:
Szalay Károly.

NYILTTÉR.
Nyilatkozat.

Alulírott ezen nyilatkozatom, hogy f. é. május hó 26-án gazdasági ügyben Betnár Márton ur és köztem történt összeszólakozás alkalmával Betnár Márton ur személyét illetve becsületét meg nem sértettem, ezen kifejezést ellene „packen Sie sich hinaus“ nem használtam, és ha mégis felindult állapotomban fenntebb kifejezéssel éltem volna, a mire nem emlékszem, azt ezennel visszavonom, mert nem

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

kem Betnár Márton ur magán jelleme ellen semmi kifogásom nincsen.

Kelt Kaposvárott, 1884. június 23.
Előttünk:
Szép Dénes.
Trombitás Ignác.

Hauser Gyula,
uradalmi tisztartó.

HIRDETÉSEK.

492. sz.
tkv. 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak László István, László Sándor és László Pál végrehajtást szenvedő elleni 414 frt 78 kr tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a lengyeltóti kir. járásbíróóság területén lévő Látrány község határában fekvő, a látrányi 175. sz. t. jben. A. 1658. hrsz. a. ingatlan az árverést 888 frt frt 66 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1884. évi július hó 31-ik napján d. e. 10 órákor a látrányi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 88 frt 86 krt, illetve készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság. Lengyeltóti, 1884. évi március hó sz. Rökk, kir. jbiró.

1080 szám.
tkvi 884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végre-

hajtónak Kövér János végrehajtást szenvedő elleni 30 frt tőke követelés és járuléki iránti ügyében a kaposvári kir. tszék (a marczali kir. járásbíróóság területén fekvő a szakácsi 398 sz. sz. tjkvben A. 1. 737 hrsz. a. foglalt ingatlan bóti illetőségére 147 frt becsárban vagy az A. 1. 1321. hrsz. a. ingatlanból illetőségére az árverést 462 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1884. július hó 24 napján d. e. 9 órákor Szakácsi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Marczaliban, a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1884. máj. 15-én Berzsenyi, kir. aljárásbíró.

Magánhirdetéseik.

Van szerencsém a t. ez. közönség tudomására hozni, miszerint Marczaliban folyó hó elején ügyvédi irodát nyitottam.
Dr. Mayer Ignác.

Széchenyi-tér 6-ik sz. Fischer Lipót borkereskedő Széchenyi-tér 6-ik sz.
a rom. kath. Szentegyház a rom. kath. Szentegyház
átellenében. KAPOSVÁROT T. átellenében.

Ajánlja legolcsóbbnak és legjobbnak ismert bőrneműit gyári áron és pedig:

Barkás és czugos tehénbórt	Barkás czugos sima és vichs pittlinget
Sima és barkás zergebórt.	Sima és barkás borjubórt.
Fényes kecske és moltonbórt.	Zöld, piros, testszínű és sárga bélszóbórt.
Féher írha és fehér szatyánt.	Angol bélszóbórt és brüszbórt.
Borju lag és orosz lagbórt.	Fekete birka- és szines lagbőröket.
1. 2. és 3-szor cserzett hazai készítményű talpakat.	Vörös hemlok angol bivalhát és olasz-talpakat.
Blank és huzzo bórt.	Zakl és orosz bagaria bórt.

Továbbá gyári árak mellett kaphatók mindennemű csizmadia és cipészkelek mint:

Angol Lasting (brunel)	Vásznak, huzzok és czuggok (bel skülföldi)
Minden csak létező szerszámok.	Kaptafák, faszeg, külföldi fonálfélek.

Végre ajánlom nagy raktáromat gépszjakban készített Lasting felsőrészekben és mindennemű bőrkivágásokban, legutányosabb ár felszámításban.
Jó hirnevem kezeskedik a legpontosabb kiszolgálásért, postai megrendelések a legnagyobb figyelemmel utánvétel mellett eszközöltetnek.
Legolcsóbb bevásárlási forrás Somogy megyében.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tiszteletteljesen tudatni, hogy helyben, korona-utca Hittaller-féle házban egy vas, szerszám, fűszer, anyag és festék kereskedést nyitottam,
hol minden e szakba vágó cikkek a legjobb minőségben és a legolcsóbb árak mellett kaphatók.
Több évi gyakorlatom e téren, valamint a legelső vasgyárakali összeköttetésem lehetővé tették az áruk legolcsóbb bevásárlását miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönség bármely igényeinek úgy az áruk minőségére, mennyiségére, valamint olcsóságára nézve legjobban megfelellhessek, miért is kérem becses pártfogását.
Tisztelettel
Darnay Béla.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE.

MAGYAR-FRANCZIA BIZTOSÍTÓ-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.
Részvénytőke 8 millió forint aranyban.
(Alapított 1870-ben.)
Kimutatás 1883. évi december 31-ről.

Beízetett részvénytőke aranyban	frt 4,000,000.—
Agio tartaléktőke	764,907.52
Rendelkezési- és nyeresémi-tartalékalap	438,791.25
Árfolyam különbözeti tartalékalap	77,681.20
Élelmi biztosítások díjtartalék	1,006,082.98
Élelmbiztosítási díjtartalék	789,675.86
Díjváltó tárcza	3,605,325.14

Értékpapírok:

a) 233.000 frt magyar északkeleti vasuti elsőbbs. I.	123.—	frt 287,820.—
b) 155.400 „ „ nyugoti „ „ I.	95.75	frt 148,795.50
c) 196.000 „ „ „ „ II.	96.—	frt 188,160.—
d) 179.600 „ „ galiciái „ „ I.	94.70	frt 170,081.20
e) 17.400 „ „ „ „ II.	93.50	frt 16,269.—
f) 80.000 „ „ 5% osztrák papírjárdék	93.30	frt 75,040.—
g) 35.000 „ „ 6% magyar aranyjárdék	121.—	frt 42,350.—
h) 25.000 „ „ 4% „ „	88.70	frt 22,175.—
i) 29.200 „ „ 5% földhitelint. zálogl.	101.50	frt 29,638.—
k) 23.000 „ „ 5% „ „	100.30	frt 23,069.—
l) 10.000 „ „ 6% Pest városi kölösön	105.25	frt 10,525.—
m) 10.000 „ „ 5% „ „	96.75	frt 9,675.—
87 db tiszavidéki vasuti részvény	250.—	frt 21,750.—
Különféle biztosító társaságok részvényei		frt 1,587,805.—

Az életosztály értékpapirjai:

a) 50.000 frt 1 1/2% kisbirtokosok földh. zálogl. á	100.—	frt 50,000.—
b) 6.000 „ „ 4% osztrák papírjárdék	79.05	frt 4,743.—
c) 1.500 „ „ 5% „ „	93.80	frt 1,407.—
d) 1.000 „ „ 5% magyar „ „	85.80	frt 858.—
e) 7.000 „ „ 4% „ „ aranyjárdék	88.70	frt 6,209.—
f) 112.000 „ „ Alföld-fiumei vasuti elsőbbs. I.	98.—	frt 109,760.—
g) 20.000 „ „ 5% osztrák-magyar-bank zálogl.	101.10	frt 21,231.—
h) 60.000 „ „ 5% pesti m. keresk. bank zálogl.	99.—	frt 59,400.—

A fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok és osztalékok

Értékpapírokra adott kölösönök	frt 36,637.81
Pénzüntézeteknél elhelyezett tőkepénzek	385,008.02
Váltók tárczában	175,107.21
A társaság háza Budapesten és Bécsben	1,523,910.69
Biztosító-intézetek és képviselőknél kintlevő követelések	2,370,626.48
Pénztárjegyek	150,000.—
Pénzkészletek a központban és a képviselősegnél	63,320.22

Készpénz díjbevetel: 1880-ik évben 1881-ik évben 1882-ik évben 1883-ik évben

tűzbiztosításokért	1,294,729.87	2,188,891.70	3,079,187.29	3,474,543.85	frt 10,037,352.81
szállítmány „	392,120.73	1,387,290.63	2,260,914.—	1,494,335.98	frt 5,534,661.34
jég „	543,337.91	815,055.32	769,411.27	573,570.40	frt 2,701,374.90
				Összesen	frt 18,273,388.05

Kifizetett károk: 1880-ik évben 1881-ik évben 1882-ik évben 1883-ik évben

tűzbiztosítások után	698,884.91	2,227,247.02	2,143,719.14	2,188,410.45	frt 7,258,261.52
szállítmány „	135,736.70	669,183.38	1,577,186.59	1,865,657.81	frt 4,247,764.58
jégbiztosítások „	666,840.82	573,201.45	590,394.52	499,322.18	frt 2,329,658.97
				Összesen	frt 13,835,680.57

Függőben lévő károkért tartalékba helyeztetett

A társaság házáinak jövedelme s az értékpapírok és betétek utáni kamat	frt 511,054.83
Az életbiztosítás átlaga	frt 250,278.10
Az életbiztosítás évi díja	frt 16,025,681.—
Az életbiztosítások után kifizetett károk összege	frt 538,258.30
Függőben lévő károkért tartalékba helyeztetett	frt 52,679.32
Az 1883-ik évi nyereség	frt 32,100.—
melyből 5.6%-os osztalékul	frt 344,983.36
kifizetett.	frt 268,800.—

Kaposvárott 1884. nyomtatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.

4. év
Kaposvár
Megj
Egész év
Fél évre
Negyed é
Eg
könyve
Párt
Lezajl
mindenki
teles mun
heti elme
mába fél
jon a po
itt-ott re
A poli
szünetel
vagy leg
hogy es
A vilá
örök mű
közö mo
jen embe
tárt nem
vagy me
mert fes
idő rohar
Igen!
kis poli
kevesebb
férfiui go
ténni ke
fog, val
nem hát
net álló
folyamáb
Haszná
szünetel
szatekint
lezajlott
nglhat m
nulhat p
gotlenség
Az ut
rinti szaj
elemek f
nek nag
ellensége
val mind
gének k
hetővé,
eszméit,
ták felha
Nem k
ratu figy
A zs
hiányain k
teleket,
fedezetők
gyöngeség
morékságo
esodálkozz
a zsidók
nem is g
undorral
A leány
azonban a
hizelegni,
el nekem,
minden k
képpen ny
Lehet,
kereszttyér
ról mi se,
vagyok ve
ván magá
lomban m
nem edes
venni el k
s odahaza
azután Is
len! Így
Kálmán,
sich Pali
véu, meg
gerek s m
és fényes
mével csa
libamáj n
ha nincs
segítenek
be ment,